

Hvem gjør hva?

Focus/Tannhjulet har tidligere skrevet om byråkrater/byråkrati som ser lovbrudd og kriminell adferd helt tydelig og veldokumentert, men som ikke gjør annet enn å snakke i medias overskrifter om hva som må gjøres.

"Danse-video"

Vi fikk en deja-vu følelse da vi så Dagsnytt18 om Giske-videoen og VG-dekningen. "Dansepartner" Sofie forteller at hun føler seg feilsitert og dårlig behandlet av VG.

- Etter 4 min. sier Elin Floberghagen, generalsekretær i Norsk Presseforbund "Jeg håper saken klages inn for Pressens faglige utvalg, PFU - et sted klagerne kan gå."

Litt senere spør programleder av Dags18 direkte: "Er det ofte du selv oppfordrer folk til å klage inn saker til PFU?"

- Floberghagen svarer: "Det er ikke ofte. Jeg har initiativrett, men jeg må ha samtykke fra vedkommende. Jeg har også hatt møte med Sofie idag".

Dags18 spør: "Hva sier hun"? Floberghagen unngår spørsmålet; programleder spør om igjen: "Hva sier hun"?

- Floberghagen svarer da: "For mitt vedkommende har jeg vært opptatt av å informere om muligheten til å klage. Saken blir bedre belyst om hun klager selv. Det er hun som har denne opplevelsen, historien er hennes, ikke min. Det må være opp til henne. Men jeg har gitt henne denne informasjonen, så hun kan ta denne beslutningen."

Kan dette tydes slik at Floberghagen rett og slett unnlot å fortelle Sofie om at NPF/Floberghagen hadde ryggdekning for å kunne hjelpe via "initiativrett"??

Hvem gjør noe?

Hvem tar initiativ i vår Tannedam?

Kunne løsningen være at tannlegene preser de som etter vår mening har initiativmulighet til å vedkjenne seg en initiativrett etter en utvidet betydning av ordet: Rett og eventuell plikt til å forfølge eller anmelde åpenbare brudd på lover, fagansvar, faglighet mm.

"De" kan eksempelvis være ansatte i tilsyn, ansatte i organer som ser stygge overtramp (noe for Helfo og NPE ?). Det er en selvfølge at arbeidsgiver, tilsyn/myndighetsorganer/organisasjoner overtar og fronter alt slikt arbeide. Men det ser ut til å sitte langt inne.

Fra Wikipedia: Begrepet initiativrett brukes innen statsvitenskapen om retten til å foreslå endringer i lover, inkludert grunnloven. Selv om den formelle initiativretten kan være forbeholdt regjering og parlamentsmedlemmer, viser det seg i praksis at flertallet av forslagene til lover og lovendringer opprinnelig kommer fra andre instanser.

Norsk Presseforbund har med sin definisjon utvidet mulighetene til å forstå initiativrett som en folkelig rett og i alvorlige tilfeller plikt til å melde fra om saker som bryter lover, forskrifter, etiske regler, fagnormer mm. ?

Sitat fra (NPF) Norsk Presseforbunds nettsted: I tillegg til den ordinære klageadgangen har Norsk Presseforbunds generalsekretær en initiativrett.

Det vil si at generalsekretæren på eget initiativ kan be utvalget behandle saker av stor prinsipiell interesse, eller saker hvor det er rimelig å gi den eller dem saken gjelder, bistand til å fremme den.

Å være "Varsler"

Det ER en stor belastning for enkeltpersoner å varsle/melde saker til Helsetilsyn, autorisasjonskontor, Helfo og hva det måtte være av tilsyn eller politi:

Vi har spurt kolleger ansatt i relevante organer, kolleger på de odontologiske læresteder og på sykehus. Og på møter snakket med anonyme praktiserende tannleger.

Resultatet er det samme: Ingen er interesserte i å melde om åpnebare lovstridige handlinger eller faglig uskikkethet. Det er nemlig slik at den som meldes har rett til å få vite hvem som har meldt inn anmeldelse eller bekymringsmelding. Og da har vi det igang: "Varsler må dokumentere, finne seg i alt hva en innsynsrett kan innebære, til og med bli hengt ut. (Lisenssannlegesaken er verdens beste eksempel på hva som kan skje når en fagforening tar parti...).

Det er faktisk urimelig å mene at en tannlege skal ta belastningen det er å anmelde eller sende bekymringsmelding om en tannhelsesak eller mot en kollega.

Innenfor journalistikk er kontradiksjon et viktig prinsipp, hvor de som omtales skal gis mulighet til å komme med tilsvarende på beskyldninger. Vår Varsom-plakaten angir i pkt. 4.15 at: "De som er blitt utsatt for angrep skal snarest mulig få adgang til tilsvarende...".

Lønner lovbrudd i helsesektoren seg mer enn i andre sektorer i arbeidslivet?